

Alışamam Yokluğuna

– A.KARADOĞAN · 13 Ekim 2012

ALİŞAMAM YOKLUĞUNA

Ne sen gittiğin kadar uzak olursun bana
Ne de ben gözlerimi dayarım yollarına
Saklı tutarım içimde beklemlerimi
Ağlamak geride kalanın adıysa
Yüreğimin yaşını kirpiğimden bilme
Ve bakma gözlerimin sen dolu terkisine
Anlatamaz gözyaşımın yıkılan hayasını
Anlatamaz,
Ruhumda kanayan yokluğunun yarasını

Silme

Yüzümde ıslanan gülmelerimi
Döner acıya doğru ,ağlatır gitmelerini
Tekler yürek vuruşların
Rakına meze olur her gece pişmanlıkların
Beni attığın için yaşarken ölmelere
Ahımın ateşi bil ki yakar ellerini

Dön gel şarkılarına dolanır dilim
Sesime hüzzam...
Sözüm dudağımda paralenir yar
Geçmez olur takvimlerin devranı
Günlere hüznün düşer,yıllara hazan
İçimde yaşanmamış koca bir mevsim
Ve adına yazacağım daha çok şiir var

Gitme!!

Şairin dediği gibi
Belki de bir rüyaydın benim için
Uyanmak istemiyorum
Ne olur
Bitme...

Ey gönlümün yaralı türküsü
Sensiz gözlerimin adı Yusuf olur
Kirpiğimin Züleyha
Bak yüreğimin en çocuk yanını bıraktım avuçlarına
Bildiğin gibi büyüt acılarınıla
Yeter ki
Yokluğunun kör kuyularına itme...

Gitme!
Alışamam yokluğuna...

ARZU KARADOĞAN

12 EKİM 2012_CUMA